

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v škofijsk.
poslopiju (Bischofhof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Oklic katoličanom avstrijskim

k vdeležbi splošnega shoda avstrijskih
katoličanov, ki se bode za vso državo
obhajal na Dunaju 30. aprila do 3. maja 1877.

Neki vsej veri na razodeto resnico in na čez-
natorni svetovni red tuj, ja celo sovražen duh si
v našem času silno prizadeva, da bi razdejal vse
krščanske naprave. Tudi v naših domačih deželah
napravil je že pogubljive nasledke. Premnoge-
ga števila tistih, ki se čutijo poklicane pri vravnovanju
javnih zadev vredovalno sodelovati, lotila se je
strašna zmešnjava, da so skoraj nezmožni resnico
ločiti od zmote, pravico od krivice, hudo od do-
brega; pa tudi od tistih, ki so vero ohranili, jih je
mного gledè milovanja vrednih dogodkov brez
sveta in brez poguma, ker nimajo jasnega spo-
znanja, kako bi se pokončevalna reka varno za-
jezila. Najsvetejše zadeve človeštva so v nevar-
nostni, neprenehoma stresajo podstave pravnega
reda krščanskega. Neizrečena revščina mora pov-
sod biti nasledek njegovega padca. V teh okoli-
ščinah katoličani, ki dobro vedó, da si iz zmeš-
njav sedanjega časa nihče ne more pomagati,
razun z lučijo krščanske resnice, čedalje bolj živo
čutijo potrebo, se med seboj dogovoriti o pripo-
močkih, s kterimi bi se dale odvrniti preteče ne-
varnosti in oživiti za porabo teh pripomočkov po-
trebna krepkost. V ta namen smo podpisani spod-
bujeni po veličastnem zgledu sovernih bratov naših
na Nemškem, Francoskem in Italijanskem sklenili,
tudi katoličane avstrijske povabiti k velikemu
shodu. Visokočislani cerkveni predstojniki in drugi
skušeni somiselni tovariši so naš namen potrdili
in z veseljem pozdravili ter nam obljubili svojo
krepko podporo. Naš milostljivi in velečastiti knez
in nadškof dr. Janez Rudolf Kučker so na našo
prošnjo našem početju blagovoljno pritrđili ter ga
zagotovili svojega pokroviteljstva. Sveti oče papež
Pij IX. so s premilostljivim pismom danim v Rimu
19. junija 1876 namenjeni shod potrdili in mu
podelili apostoljski blagoslov. Splošni shod avstrij-
skih katoličanov iz cele države se bode obhajal

na Dunaju od 30. aprila do 3. maja t. l. Da bode
kolikor mogoče zadostoval svojemu namenu, se
bode tako vravnalo, da se bode v prvih sejah
dnevni red omejil na reči ograjene stroke, in da
se bodo te reči najprej vsestransko obravnavale;
pri teh pripravljevalnih obravnavahtavljenei nasveti
se bodo v naslednjih sejah še enkrat razpravljali
ter shodu priporočili v sklepanje, in naposled se
bodo ti sklepi v zadnji seji oklicali in dotične
reči v javnih govorih pojasnovale. Reči, o kterih
se bode shod posvetoval, in kterih dnevni red za
pripravljevalne seje se bode pozneje natančneje
določil, so za zdaj te-le: Tiskovine. A. Čas-
nikarstvo. 1. Pregled katoliškega časnikarstva;
razgovor o vprašanju, kakošno da naj bode gledè
sedanjih naših razmer. 2. Pretresovanje v ta na-
men potrebnih pripomočkov. B. Spisovanje,
tisk in razširjevanje spisov. 1. Pregled
spisov obstoječih tiskovnih društev in njihovega
vspeha. 2. Obravnava o njihovem razširjevanju in
povspeševanju. — Šolstvo. 1. Pregled sedanjih
razmer in kako naj se proti njim vedejo katoličani.
2. Pretres vprašanja, kaj naj za ponovljenje kršćan-
ski-katoliške odgoje katoliške mladeži storè ka-
toličani vseh kraljevin in dežel v cesarstvu gledè
ljudskih, srednjih in višjih šol. 3. Pretres vprašanja,
kaj naj se med tem stori, da se zabrani pone-
kristijanenje mladine. 4. Pretres vprašanja, kako
bi se pričelo vspešno delovanje za zboljševanje
sedanjih razmer. Umetnost. 1. Pregled naših
umetnijskih zadev v njihovih razmerah do kršćan-
stva sploh, kakor tudi razmer kršćanske umetnosti
posebej. 2. Razgovor o sedanjih razmerah cerk-
kvene godbe in o dosedaj storjenih poskušnjah za
njeno preuredbo po načelih liturgičnih. 3. Pregled
obstoječih umetnijskih društev in njihove delavnosti,
in sicer posvetnih in cerkvenih. 4. Pretres vpra-
šanja, koliko zaželjena in potrebna je s katoliškega
stališča vstanovitev, ohranitev in pospešitev umet-
nijskih društev. 5. Pretresovanje razmer med cerkve-
nimi semenišči (za dečke in duhovnike) pa med
umetnostjo kršćansko. 6. Pretres vprašanja o po-
trebi javnega centralnega glasila za kršćansko

umetnost v Avstriji gledè svetovne in cerkvene vrste. Socijalne zadeve. 1. Poročilo o resoluciji kat. političnega ljudskega društva na Spod. Avstrijskem od 18. maja 1875 in o poznejših njenih pritrjilih. 2. Obravnava o tej resoluciji. 3. Pretres vpljiva neposvečevanja nedelj in nepokristijanjenja zakona na razrešitev delavskih družin. 4. Pretres novejšega postavodajalstva o nakladanju denarjev (odrtiji in delničarstvu) nasproti socijalističnim nameram in dotičnim naukom katoliškim. 5. Pretres vprašanja, koliko ima krščanska ljubezen sodelovati pri rešitvi socijalnih vprašanj, zlasti gledè delavcev. Katoliško življenje. 1. Javno spoznanje, da vnanja delavnost katoličanov je zavisna od njihove notranje popolnosti, od posluževanja cerkvenih pripomočkov, in od tesne zveze vernikov s škofijstvom in svetim stolom rimskim. Branitev in podpora sv. stolice, pregled bratovščin sv. Mihaele ter njihove delavnosti in pospeševanje teh bratovščin. 3. Podpora katoličanov med neverniki. Poročilo o zvezi z nemško družbo sv. Bonifacija, in pretres, kako bi se ta družba pospeševala. 4. Pregled, koliko se v Avstriji stori za vnanje misijone. Pospeševanje teh misijonov sploh in zlasti v sosednih deželah turških. 5. Katoliška usmiljena dela, zlasti skrb za bolnike in reve, družba sv. Vincencija in njeno pospeševanje. 6. Poročilo o katoliških družbah za delavce v zunanjih in domačih deželah. Pretres vprašanja, kako bi se razširjalo v Avstriji. Katoliško delovanje političnih društev. 1. Pregled teh društev. Deželna in krajna društva. 2. Posvetovanje, kako bi se pospeševala njihova praktična delavnost, zlasti gledè a. volitev, b. pravnih zadev, c. tiskovnih razmer, d. šolskih zadev.

S tem vabimo k splošnemu shodu katoličanov avstrijskih cele države vse odkritosrčno katoliške podložnike našega premilostljivega cesarja in gospoda, ki enako nam čutijo potrebo medsebojnega porazumljenja in moralične podpore, ter upamo, da se ga bodo verni možje iz vseh kraljevin in cesarstva našega kolikor mogoče obilno vdeležili, da bode v resnici pravi avstrijski shod in bogat vspešnega sadu. Hvaležni bomo vsem tistim, ki nam bodo kmalu naznanili, da naše vabilo sprejmo. Vsa dotična naznanila, kakor tudi vprašanja o natančnejih pojasnilih naj se blagovoljno enemu ali drugemu podpisanih gospodov morebiti s pristavkom „in Angelegenheiten des Katholikentages“ pošljejo pod naslovom: „Katholisches Vereinshaus, Reichsrathstrasse Nr. 3. I. Wien.“ Od 3. aprila naprej se bodo v omenjeni katoliški društveni hiši, Reichsrathstrasse Nr. 3 od 10. do 12. ure dopoldne in od 3. do 4. ure popoldne delile vstopnice za okiskovanje omenjenega shoda. Podpisani se bodo tudi obrnili do železnih vodstev, da udeležnikom katoliškega shoda izprosijo znižane vožne cene.

Na Dunaju, v praznik stola sv. Petra, 22. februarja 1877.

Podpisani so:

Jožef grof Barbo Waxenstein. Henrik grof Brandis. Jožef deželni grof Fürstenberg. Franc Gössner. Alojzij Karlon. Alojzij princ Lichtenstein. Dr. Jožef Anton Oelz. Anton grof Pergen. Dr. Julij pl. Riccabona. Franz Schuch. Leon grof Thun. Janez Thurnher.

Beseda o krščanski izreji otrok.

III. Če so stariši in njihovi pomočniki pripravljeni v krščanskem duhu otroke izrejevati, treba je, da rabijo vse pripomočke ali sredstva, ktera jim Bog in njegova sv. Cerkev v pospeh krščanske izreje ponujata. Prvo tako sredstvo je krščanski nauk, ker otrok mora prej Boga spoznati, potem še le ga more častiti in mu služiti. In ker je v zadnjih letih krščanski nauk po šolah bil jako skrčen, da katehetu ni bilo mogoče dovolj otroke v šoli krščanskega nauka naučiti, imajo toliko večjo dolžnost stariši ali mesto njih odraščeni bratje ali sestre, da otroke opominjajo in prigovarjajo k marljivemu učenju krščanskega nauka. Zraven tega je dalje treba, da se otroci učijo in navajajo, kako se imajo vdeleževati verskih vaj, ki v domači in očitni službi krščansko življenje jako povspesujejo. Vestno naj se torej napeljujejo z prijazno besedo in zgledom starišev in drugih domačih, da otroci z Bogom den začnejo in končajo z jutranjo in večerno molitvijo, da Boga za vse dobrote prosijo in se mu zahvalijo z molitvijo pred jedjo in po jedi da so mu vedno hvaležni za neizrekljivo dobrot odrešenja z molitvijo angeljskega češčenja, kedar zjutraj, opoldne ali zvečer k molitvi zvoni. Tudi pobožno obnašanje v cerkvi, zlasti pri svet meši, pazljivo poslušanje besede božje, lepo zadržanje pri prejetanju sv. zakramentov, se otroc najleži po lepih zgledih naučijo. Starišem mora naposled biti skrb, da ljubezen do angelja varh: in spomin na vsepričujočnost božjo otroka povsot vodi ter varje v nevarnostih in zmotah celega življenja. In da otrok med tolikimi slabimi zgled od zunaj in mogočnim slabim nagnenjem od znotraj v dobrem stanoviten ostane, treba je slednjic da stariši na otroke vedno pazijo, oster red držijo in jih tudi modro strahujejo, kedar je potrebno. V ter obziru nam daje sv. pismo dobre nauke. Sirah 7 25. „Imaš sinove, uči in pripogibuj jih z mladega.“ Preg. 13 24. „Komur se šiba škoda zdi, sovraši svojega sina; kdor ga pa ljubi, ga vedno strahuje.“ Preg. 19, 18. „Strahuj svojega sina in ne obupaj (da bi se ne poboljšal)“. Sirah 30, 11. „Le gladi sina in on te bo imel v strahu; igraj se z njim, in on te bo žalil. Ne prepuščaj ga v mladosti njegovi volji in ne puščaj v nemi njegovih umišljav, da ne bode kde trdovraten.“

Če se otroci ne navadijo takega reda in strahu, kako bodo potem stanovitni ostali, kedar bodo očetov dom zapustivši morali med zapeljivim svetom v vednih nevarnostih potovati v svojo prav

domovino — v večnost? Le tisti, ki so krščansko izrejeni, bodo premagali vse nevarnosti in ovire ter srečno dospeli na svoj cilj in konec. In ko bi teh kateri tudi zablodili na kriva pota, bodo se sčasoma zopet vrnili na pravo zveličavno pot. In ko bi se tudi kateri pogubil, vsaj vi stariši ne bote tega krivi in za vaš trud pri njihovi izreji plačilo ne bo izostalo.

Vsled tega pač menda nihče ne dvomi, da je krščanska izreja otrokom najlepša dedšina, katero po svojih stariših dobijo, je pa tudi starišem največja dolžnost; in čim večje so v sedanjem času nevarnosti in od mnogih navlaš nastavljene ovire proti krščanski izreji, z tim večjo marljivostjo in resnobo morajo stariši to dolžnost spolnovati. Ali ravno dendenes se v tem obziru veliko greši! Da tistih starišev niti ne omenjam, ki se za svoje otroke celo ne zmenijo, vprašam samo, ali ni takih starišev veliko, ki pač stokrat bolje za časno premoženje otrok skrbijo, kakor za otroke same? Ali jih ni mnogo, ki samo zavolj praznih zaslug ali večje službe puščajo otroke v največji nevarnosti za njihovo vero in nrvnost? Celó taki stariši se še nabajajo, ki že leta in leta poprej, preden se narodijo svoje vnuke v nevarnost pogubljenja stavijo, ker svoje otroke dajejo v zakon krivovercem ali nevercem, samo da otroka časno preskrbijo. Kako bodo taki stariši enkrat Bogu račun dajali? Pomislite vendar, če je pri Bogu plačilo za izrejo otrok veliko, tedaj bode tudi kazen velika za njeno zanemarjenje!

Prvo dolžnost za krščansko izrejo svojih otrok, pa tudi največo odgovornost za njeno zanemarjenje imajo stariši. Vsi pošteni ljudje pa so dolžni v tem težavnem poslu stariše podpirati, dendenes toliko bolje, kolikor večje so nevarnosti in in ovire. Komur je tedaj mar za izveličanje ljubezajivih otrok, komur je mar za lastno srečo in lastno izveličanje, naj se usmili nedolžnih otrok ter pomaga, da se vsi v krščanskem duhu izredijo. Brez vzajemne pomoči je prizadevanje nekterih zastoj. Če bi po naši zanikernosti ginola krščanska izreja, ginola bo tudi sreča ljudstva, ginola bo vera in nrvnost, blagoslov in milost božja, sreča in zadovoljnost, mir in red, ker vse to sloni na krščanski izreji otrok. Ta beseda o izreji otrok posneta po pastirskem listu kneza in škofa sekovskega zdi se nam jako primerna sedanjemu času, ko se toliko toži o nepokorni, razposajeni in sprideni mladini. Ko bi vsak, ki ima z otroci kaj opraviti, to premislil in v svojem srečju obranil, morebiti bi kmalu omenjene tožbe utihnole ali se vsaj redkeje slišale!

Gospodarske stvari.

Razne kapusovine.

M. I. Vse kapusove sorte se iz semena prirejajo, ki se iz najlepših rastlin prideluje. Listje,

mesnati koceni (kolraba) ali pa izrodki cvetnih pecljev in cvet sam (karfiol) se v kuhinji rabijo in so v nekterih krajih ljudstvu glavna hrana. Vse kapusovine zahtevajo močno in dobro pognojeno zemljo, če se hoče, da se popolnoma razvijó. Seme ostane 2—4 leta kaljivno.

Prva sorta. Prikuhavno zelje. (*Brassica oleracea*). Sem spadajo sledeče sorte, ki so vse po dolgoletni obdelavi in podnebni menjavi kaj čudovite spremembe pretrpele. 1. Grmičasti kapus tudi večni in listni kapus imenovan. Je grmičasto zelje ki se v mnogo stebel razrašča, več let strpi in kot zarodnik ali oče vseh prikuhavnih kapusov veljati more. Po obalah škotskega pomorja na krednih skalah raste divje in velja kakor je že rečeno za očeta vseh prikuhavnih kapusov. Zareja se po semenu, pa tudi, in to še rajši, po potikačih, ki se od posameznih rastlik odtrgajo ali odrežejo, in potem od julija do septembra po dva črevlja vsaksebi v grede posadé, kder pred zimo že korenine poženejo in se močno razvijejo. Listi ali ploče se od začetka spomladi noter do poletja trgajo in kakor špinača v kuhinji pripravljajo. Spomladi, ko je zelenjava le bolj redka stvar, ta kapus kaj dobro služi kuharicam. 2. Listni kapus tudi tržni kapus ali sploh listno zelje imenovan. Širokolistna sorta njegova se najbolj ob in prideluje, le škoda, da v nekterih krajih še vse premalo. Seme seje se meseca avgusta in sajenice se po 1½ črevlja vsaksebi jeseni sadijo. Prenášajo vsako stališče, in rastejo celo pod drevjem med brajdami in še na severni strani poslopj. Listi ali ploče se od spodaj navzgor trgajo in spomladi za zeleno prikuho rabijo, ko je zimske prikuhe že konec, poletne pa še ni. Tu sem spada tudi še: 3. Kravji kapus tudi cvetni, pomoranski, orjaški ali kozji kapus imenovan. Seme se spomladi poseje in sajenice po 2—3 črevlje narazen posadé. Do jeseni vzrastejo ne redkokrat do višine od 4—5 črevljev, kar mu je ime orjaški kapus prineslo. Listi se mu od poletja do jeseni trgajo in za prikuho rabijo. Še boljše pa služi ta kapusova sorta za živinsko klajo. V ta namen se jeseni listje in koceni in steblovje na škoporeznici zrežejo, z zrezano slamo pomešajo in živini pokladajo. Listi kakor kisló zeljo skisano ali pa samo na zraku posušeno se sem ter tje na Nemškem z slanino ali špehom kuhano po zimi rado uživa. Po letu na mnogih krajih na Nemškem ne poznajo druge prikuhe kakor ravno le listje te kapusove sorte. Za prirejo semena se naj gorše rastlike koj na mestu čez zimo stati puščajo. Meseca aprila ali majnika cvetó in junija že zoré. Seme ostane 3—4 leta kaljivno. 4. Zeleni kapus, tudi zimski zvihani kapus, kel ali kelovo zelje, zimski kapus in peresni kapus imenovan. Od tega se nahajajo razne sorte, izmed katerih so vendar tiste z zvihanim listjem in nizkimi koceni najbolj obrajtane. Seme se seje od aprila meseca noter do majnika na dobre povrtne grede, od koder se potem

odrasle sajenice ali na spraznjene povrtne grede ali pa na prosto polje z rodovitno zemljo presajajo. Rastlike se čez zimo koj na svojem mestu puščajo in samo nekaj k tlam pritisnejo, da se mraza obvarujejo. Večkrat se pa tudi z polja pripravijo in na vrtu z koreninami v prst zagrebó. Posebnega varstva proti mrazu ni ravno vedno treba in včasih še celo nasvetovati ni, ker zimski kapus le v prav hudem mrazu strpi. Navadno listi še le takrat prav nježni postanejo, ko dobro premrznejo, kar o rujavem kapusu le še v viši meri velja. Zeleni kapus se skozi zimo noter do aprila, ko začne v cvet gnati, kot zelena prikuha zauživa. Najnježnejša prikuha se dobiva spomladi od brstovja, ki po kocenih onih sort poganjati začne, ktere bolj na visoko rastejo. Za prirejo semena se puščajo najnižje rastlike z najlepšimi in najbolj zvihanimi listi na mestu čez zimo stati, da spomladi v cvet poženo. Meseca julija je seme zrelo in kakor vseh kapusovin več let kaljivo ostane. Poleg tega kapusa ne smejo druge kapusove sorte cvesti, sicer se med seboj plodijo in izrodilce narejajo.

5. Rujavi kapus. Razločuje se od prejšnjega le po temnorujavi barvi listov, ki nekaj na modro cikajo. Obdelava, poraba in prireja semena je ista, kakor zelenega kapusa.

6. Pisani tudi peresni kapus. Zараd lepega, pisanega in zavihanega listja se po letu na vrtu in po zimi v topli povrtni hiši, tudi stekleni hiši imenovani, bolj zavoljo lepote nego za kuhinske potrebe prireja. (Dalje prih.)

0 saditvi krompirja.

II. Navadno sadijo pri nas krompir tako, da narezljane gomolje posajajo vjame, ki se z motiko nasekavljejo, ali pa tako, da jih mečejo za plugom v drugo ali tretjo brazdo. Ta način saditve pa ni povsodi dober. Plug, tudi najboljši, zapušča za seboj več ali manj stlačeno dno in tudi zemlja, ki se kot brazda na stran poriva, ni vselej dovolj zrahljana. Oboje pa ovira uspešno rast mlade krompirjeve rastline; koreninice ne morejo se lahko širiti, mladi brst pa težko prodira skozi prstno odejo. Slabi nasledki tega se kažejo v sušni in tudi v mokrotni zemlji. V prvi pogreša mlada rastlina potrebne vlage, v drugi pa dobiva preveč mokrote in začne gnjiti ali vsaj v rasti zaostajati in krompir gotovo slabo ali nič ne obrodi, če še pristopi neugodno vreme. Da se tej nezgodi nekoliko v okom pride, je treba na primerniši način saditve misliti in res opazni kmetovalci so ga že si domislili in sicer prvi način za sušno, drugi pa za mokrotno zemljo.

Ako je svet, ki se je za krompir odkazal, močno sušen, tedaj je treba narezljane krompirjeve gomolje tako v zemljo spraviti, da dobivajo ti mogoče veliko vlage. V ta namen se pred saditvijo z osipavnim plugom po ogonih potegnejo razori ali razgoni, ki so toliko narazen, kolikor imajo krompirjeve vrste narazen stati. Čem bolj rahla in sušna je zemlja, tem globljeje se naj

razori vrežejo, da bodo grebeni brazde tem bolj visoki. V razore se pomečejo sedaj narezljani gomolji navadno po 31—37 centimetrov ali 12—14" vsaksebi; potem se potegne z brano po njivi tako, da se prstni grebeni v razore potisnejo in vsajeni krompir za kakih 10 centimetrov ali 4" debelo in lepo pokrijejo. Iz povedanega more vsakemu biti jasno, da se tukaj okoli gomoljev in krompirjevega gnjezda več mokrote nabira. Kajti dežnica odteka iz grebenov v razore in tudi mokrota v grebenu se oceja proti gomoljem. Pozneje pri osipavanju se grebeni sicer poravnajo, ali korenine so tedaj že tako globoko v zemlji, da jim tudi silnejša suša ne škodi več, tudi je tedaj krompir že večjidel ocvetel in svojo imenitnišo in najnevarnejšo rast prestal.

Pri težki in mokrotni zemlji se pa ravna po nasprotnem načinu. Tukaj se gleda posebno na to, da se gomolji in njihovo gnjezdo, kolikor mogoče varuje pred škodljivo mokroto in v ta namen služi sledeče sredstvo. Njiva se pred saditvijo lepo povlači, potem se z motiko ali z grabljami ali z kakim vožincem zaznamovajo vrste, v katerih ima krompir nasajen biti. Ko so riže zaznamovane, tedaj se po njih na površje povlačene zemlje nadevljejo narezljani gomolji, in ko je to storjeno, se gre z osipavnim plugom med rižami tako, da po 2 brazdi nadevani krompir od obeh strani kakih 8 centimetrov ali 3" visoko in lepo pokrijete in prsten greben nad krompirskim semenom naredite. V vrtu se zamore to delo tudi brez pluga z samimi grabljami opraviti. Taka saditev krompirja v težki in mokrotni zemlji je očitno praktična. Kajti dežnica leti hitro iz grebenov v razgone; vsa mokrota v prstnih grebenih se odceja proč od gomoljev v razgone, ki so že itak bolj globoki, kakor krompirjevo gnjezdo in pri osipavanju postanejo grebeni še bolj visoki, razgoni pa globljeji ter odpravljajo vso škodljivo mokroto. Obadva načina nove saditve imata še to prednost, da leži tukaj krompir na rahli zemlji, je pokrit od rahle zemlje in ga obdaja od vseh strani rahla zemlja, kar njegovo rast mnogo pospešuje. Pri saditvi z nasekavanjem pa pride seme večjidel naravnost v trdo zemljo ali vsaj na njo, da se njegove korenine komaj zariti morejo.

Tržne novosti. Vinska kupčija se vendar enkrat začne bolj živo gibati. Iz večih strani pozivemo, da je cena pri vinu nekoliko poskočila, ker se začenjajo bolj pogosto kupei glasiti. V Ptujju se posebno dobro prodaja staro vino od l. 1873, 1874, 1875. V Mariboru plačujejo novo vino od 70—115 fl. in še dražje, v Konjicah pa od 80—90 fl. Tudi hrvatsko in ogrsko vino pridobivlja pri ceni. V Szeszardu so skoro vse vino poprodali. Iz Veršaca v Banatu so letos posebno veliko vina prodali na Poljsko in Rusko. Čudno je to, da med tem Nemci in Francozi tožijo, da nimajo vinskih kupcev toliko, kakor poprej. Zadnji

čas so jim začela italijanska vina kupčijo motiti. — Iz Kalifornije v Ameriki so pripeljali v Evropo posebno na Angleško veliko zrnja; vsled tega je cena povesod nekoliko padla, zlasti pri pšenici in rži, ječmen in kuruza pa dobivljata povesod boljše ceno, zlasti na Dunaju. — Druga kupčija n. pr. z klavno živino, z lesom, volno itd. večjidel stoji, ali se le slabo giblje. — Setva se kažejo po vsej Avstriji lepa in tudi trs je zimo večjidel srečno prestal. Upanje imamo na dobro letino. Bog nam jo daj!

Svilorejsko društvo štajersko (Seidenbauverein), ki je mnogo let imelo svoj sedež v Grottenhofu pri Gradcu, se je razdružilo. Štajerske žide ali svile menda ne bomo nikoli imeli; naši kraji pa tudi naši ljudje niso za svilorejstvo.

Sejmovi. 31. marca na Svetih gorah, v Slov. Gradcu; 3. aprila v Dramljah, v Muti, na Črni gori; 4. aprila pri Mariji snežni; 5. aprila pri Novi cerkvi; 7. aprila v Dobjem.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Poslano.) Na dopis „iz ptujske okolice“ v štev. 12. t. l. dovoljuje si podpisana predstojnica opomniti, da ni ona v nikaki zvezi z omenjenim dopisom. Sploh pa si ne more raztolmačiti, s kakim pravom brezimenski dopisnik nekaj kritikuje, česar gotovo ni mogel sam slišati in videti. Ni torej čuda, da je napisal dokaj neresničnosti. Ker v prvo ni res, da bi se bil odlikoval g. nadzornik v mojej šoli s čudno neotesanostjo, da bi se bil kar drl in strašansko vpil. V drugo ni res, da bi bil g. nadzornik od $\frac{3}{4}$ 8 v jutru do $\frac{1}{2}$ 1 ure popoldne, in pa od dveh do petih na večer pri učenkah v šoli. Tudi ni res, da bi bil od konca do kraja vse grajal; kar je bilo dobrega, je priznal, a kar je bilo slabega, (kar se po mojem mnenju pri vsaki šoli najde) je čisto objektivno grajal, za kar sem mu pa iz srea hvaležna, da zamorem odstraniti take napake. Nevem torej, kaj meni g. dopisnik s tem, da naj g. nadzornik ne muči nedolžnih ljudi; a prosila bi pa jaz, da naj gospod dopisnik ne spravlja s svojimi lažnjivimi (?? Ured.) dopisi nedolžnih ljudi v zadrego in jih naj ne muči on.

Terezija Gassner,

predstojnica privatne dekliske šole.

Dostavek uredništva: naš g. dopisnik je toliko zanesljiv bil vselej v svojih poročilih, da o resničnosti tega, kar je v 12. št. objaviti dal, celon nič dvomili nismo!

Iz Ljutomera. Zadnja številka spoštovanega „Slov. Gosp.“ piše v dopisu od nas nekaj o tukajšnjih učiteljih in šoli, iz česar bi utegnil kdo sklepati, da je tukajšnje učiteljstvo v vednem prepiru, da mladino slabo podučuje in slabo vzreja, zlasti da se v krščanskem nauku in v sadjereji

nič ne uči. Vse to je jako, jako pretirano. V krščanskem nauku uče gg. duhovniki, kolikor jim le čas pripušča; prav pogostoma so pa zadržani, da ne utegnejo priti v šolo. V sadjereji se otroci vsako leto podučujejo, za kar pa nima nihče nič stroškov. V šolskem vrtu je več tisoč drevesc, a ne samo stotin. Da pa vendar šolski vrt ne more toliko haska dajati, kolikor bi bilo želeti, temu je vzrok to, da ni dovolj ograjen, da morejo torej zajci lahko vanj zahajati, in to, da skoro leto in dan po njem voda stoji. Toliko v pojasnenje! Šolsko vodstvo.

Od Velike Nedelje. (Smrt nam je vrlega narodnjaka) pobrala; 19. marca je tukaj umrl g. Rajmund Goričan, sin usnjarskega mojstra g. Ferd. Goričana, in izučen kupčijsk akademikar, še le 21 let star. Pogreb je bil lep in dostojen, in kar nas je posebno razveselilo, bil je pogrebni govor, kojega so rajnemu spregovorili tukajšnji kaplan č. g. Kelemina. Rajni je bil res zgled pokorščine in hvaležnosti do starišev pa tudi zgled krščanske potrpežljivosti v dolgotrajni bolezni. Bivši njegovi součenci v Mariboru so mu k pogrebu poslali lepenee z narodnim trakom in primernim napisom. Ker je bil rajni odločen narodnjak, izgubili smo veliko v nadepolnem, izobraženem mladenču. Bodi mu zemljica lahka; naj počiva v miru!

Od Polenšaka pri Ptuju. Pri nas nekateri niso zadovoljni z izidom nove srenjske volitve, ker jim novi župan ne ugaja. Ali ljudje so si sami krivi. Zakaj pa so se kakor kake strašljive babe po svojih kočah poskrili namesto, da bi bili možko voliti šli?! Sedaj je prepozno vse godrnjanje in klepetanje, katero vselej začnejo, kedar slišijo, da hoče novi župan vse klance popraviti na srenjske stroške, da se bo torej vse moralo platiti v suhih denarjih, kar so posestniki poprej z raboto opravili. Poprej smo imeli po 77 kr. srenjske naklade na eden goldinar dače, sedaj pa sam Bog vedi, za koliko bodo naklade poskočile. Zato se tedaj mudni, vnožljivi in strahopetni volilci naj kesajo cela 3 leta in potem drugače volijo.

T. Č.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Najstarejši štajerski deželni poslanec dr. Wanisch je v Brucku umrl. Rajni ni bil poseben prijatelj Slovencev. — Gradčani se delavcev, ki nimajo zaslužka in stradajo, tako bojijo, da so ministrom proužno poslali, naj začnejo na državne stroške staviti palače za vseučilišče, tehniko, za sodnijo itd. To je nov dokaz razstoče sile in nadloge. — V Ljubljani so pri srenjskih volitvah v 3. razredu sijajno zmagali Slovenci; dr. Abačič je dobil 160 glasov, g. Regali pa 159; nemčurji so samo vjeli po 89 in 90 glasov. Jezijo se silno. — V Lincu so se nemški konservativci navolili velikih bremen, kojih jim je liberalni zastop zadnja leta naložil. Sklenoli so

jarem ostresti in so res pri srenjski volitvi zmagali. — Tirolci so pri novi deželni volitvi pokazali, da dajejo prav tistim poslancem, ki so verske, šolske in deželne pravice slavne dežele Tirolske branili proti liberalcem in centralistom; pri volitvah so izvolili prejšnje poslance; zmaga je bila sijajna; prijatelji ustavoverskih dunajskih ministrov so propali; novi zbor se snide 9. aprila tako, kakor česki, vsi drugi, tedaj tudi štajerski, koroški in kranjski začnejo 5. aprila zborovati — razun gališkega, ki ni sklican. Zakaj? To se ne vé. Morebiti zavolj sosedne Rusije, ki pojde vsak trenutek v boj zoper Turka. — Magjari tlačijo vse druge narode na Ogerskem, ne samo slavjanske, ampak tudi Nemce in zlasti Rumune, kojih je veliko milijonov. Vsled tega postajajo Rumuni čedalje bolj srditi na Magjare; v Banatu je prišlo že do krvavih pretefov in v Mühlhabu na Erdeljskem sta bila ubita dva magjarska vojaka. Tudi hrvatske pandure ali žandarje hočejo pomagjariti; vsi dobijo sedaj magjarsko obleko. Magjarski minister Szell sme 75 milijonov na posodo vzeti in obresti v zlatu izplačevati. Z novim posojilom hoče $\frac{1}{2}$ posojila v l. 1873. najetega izplačati. — Svitli cesar imajo sedaj 3 imenitne goste; braziljanskega cesarja iz Amerike, ki z svojo ženo vred po svetu potuje in pa ruskega generala Ignatijeva. — Naši vojaki so pripravljani vsak trenutek pod orožje pozvani biti. Zoper koga, ali zoper Rusa ali zoper Turka, tega pa še sedaj nihče ne vé. Vojaki 10. bataljona strelcev, ki so v Kopru v Istriji nastanjeni, so dobili hudo egiptovsko bolezen na očesih; 58 zbolelih so morali spraviti v bolenišnico v Trst.

Vnanje države. Ruski poslanik Ignatijev je obiskal angleške ministre v Londonu, pa je dosegel ravno to, česar se turkoljubi najbolj bojijo. On je zahteval, naj Angleži z drugimi vladami vred pritisnejo na Turka, da bo ta mir sklenil z Črnogorci, roparske trume razpustil in kristijanom privoščil za človeka spodobno življenje; kajti Rusi ne morejo več časa 600.000 vojakov zastoj imeti na nogah. Ali Angleži so ruski nasvet zavrgli in ošabno rekli, naj Rusi svoje vojake razpustijo domu, skrb za kristijane pa sultanu izročijo. Ignatijev je potem naglo zapustil Angleško in se odpeljal čez Pariz na Dunaj, kder je bil večeraj od našega cesarja sprejet. Ako začnejo Rusi boj, bodo vse nepotrebno prelile krvi Angleži krivi, ker Turka branijo. — Prusko-nemški cesar je obhajal svoj 80. rojstni dan; vsi cesarji in kralji so mu čestitali po poslancih in po telegrafu. Naš cesar so v ta namen poslali svojega brata nadvojvoda Karl-Ludvika. — V mestu Orthez-u na Francoskem je bil misijon in ljudi so z dovoljenjem mestnega zastopa hotli postaviti misijonski križ. Toda minister Simon, rodom jud, je to prepovedal; tako drzni že so judi na Francoskem. Sv. Oče Pij IX. so na nogah zboleli, da jih te ne nesejo več. — General Novoselov, ki je lani Srbom pomagal Turke pobijati, je na dobljenih ranah

umrl v Petrogradu. — Paganski Kitajci so mohamedanske Kažgarje, nemirne sosede Rusov, natepli, kar je slednjim zelo prav.

Turške homatije. V Libanu je nek maroniški menih prerokoval umoritev sultana Aziza in tega nasledniku napovedal 2 mesece in 29 dni za vladarenje; vse se je zgodilo tako; sedanjemu sultanu odmerja samo 5 mesecev in 19 dni, kateri bodo kmalu pretekli in res v Carigradu strašno vre, ker hočejo krepkega moža, ki bi jih vodil v boj zoper Ruse. Ta boj je sedaj skoro toliko, kakor gotov. Turki se močno pripravljajo; od Angležev so prejeli 700.000 novih pušek, vse sultanove stražne regimente odpošiljajo v Bolgarijo: v Bosniji snujejo črno vojsko; orožajo vse možke od 15—70 leta in se bližajo Savi; blizu Livua so oropali kristijansko vas, ubili 16 mož in 4 ženske oskrunili, da so umrle. — Črnogorski knez je sklenil začeti boj 13. aprila in bo prevzel vodstvo vseh vstašev v Hercegovini in v Bosniji, pomagalo mu bo 30.000 Miriditov. Rusov je kakor listja in trave ob turško-rumunski meji; samo kanonov je ondi 926, potem 14600 vozov, 70 hlaponov in 860 vagonov za prevažanje skoz Rumunijo. Vse pobrežje črnomoško je z kanoni zavarovano, kar je stalo 76 milijonov rubljev ali 114 milj. goldinarjev. Ves ruski narod, 80 milijonov duš, je razdražen! Dolgo tako ostati ne more!

Za poduk in kratek čas.

Koliko je „Bog lonaj“ alj Bog plati vreden?

Bil je mil grajšček, ki je obilo daroval vsakemu, kdor mu je „Bog lonaj“ za-nj dal. Ko neki dan oslavljenemu vojaku lep dar skozi okno vrže, zakliče ta: „Bog lonaj stokrat!“ Grajšček hitro dolj teče, ga objame rekoč: Toliko Boglonajev mi še ni nobeden dal, zato mi ne greš od tod, ampak ostaneš pri meni do konca svojega življenja, da ti ne bo treba daleč beračiti. Res sta se kmalu sprijaznila in se tako za ljubo imela, da drugi brez drugega nista mogla biti. Ko mora pa grajšček po svojih poslih za več časa od doma, tedaj svojemu sinu vojščaka še posebno pred odhodom na srce položi. Ali sin kmalu pozabi očetove besede, in ker mu tudi nja tovariši svetujejo, da naj starca še kdo drug tako dolgo zapstojn ima, kakor je v tem gradu zapstojn bival, ga poslovi in odpravi.

Ali kedar domu prišedši oče zvé, kaj se je zgodilo, reče srdit sinu: Poglej sto Boglonajev mi je dal in ti si ga po svetu pognal; zato ti nisi več moj sin, in tudi mojega posestva ne boš za menoj imel, ako ne zveš, koliko je en Bog lonaj vreden. Sin smehljaje odgovori: kaj pa ta malenkost, še danes vam bom povedal. Gre k svojim tovarišem in pové, kaj mu je oče rekel, ter jih prosi, da mu povejo, koliko je en Bog lonaj vreden; ali ti tuhtajo in tuhtajo, pa pri vsem prizadevanju jim nobena prava v glavo ne pride.

Sin se prestraši ter se po svetu poda, poprašuje pri učenih in modrih, poprašuje pri vseh stanovih, pa povsod žalosten odgovor dobi: jaz ne vem, koliko je Bog lonaj vreden.

Počasi zvé, da v nekem samostanu menih kakor svetnik živi in čudeže dela, toraj se k njemu napoti in ga poprosi: Povejte mi, povejte, koliko je Bog lonaj vreden, da me oče zopet za sina sprejmejo; ali tudi ta pravi: jaz ne vem; pa pojdi v to in to puščavo, tam puščavnik tako sveto živi, da mu angelj iz nebes hrane nosi. Glejte ali tudi ta zbeganemu sinu odgovori: jaz ne vem! — pa počakaj pri meni do jutri, kedar mi angelj jesti prinese, ga bova vprašala: koliko je Bog lonaj vreden. Ko drugi dan angelj jesti prinese, mu pravi puščavnik: povej, povej temu sinu, koliko da je Bog lonaj vreden, da se zopet spravi z razžaljenim očetom. Pa tudi angelj odgovori: jaz ne vem; pristavši: pa počakaj tukaj, da poprašam nebeškega Očeta, koliko je Bog lonaj vreden; in ko jutri sem hrano prinesem, ti bom povedal. Drugi dan res pové angelj, kaj je nebeški Oče rekel: Povej svojeglavnemu sinu, da en sam Bog lonaj je več vreden, kakor stolp (turn) iz čistega zlata od nebes do zemlje in zopet od zemlje do nebes nazaj.

Ko sin vse to očetu pové, mu ta reče: Poglej vojščak mi pa ni enega, ampak sto Boglonajev dal, in ti si ga odpravil; zato ga le hitro poišči in sem pripeljaj! Sin starčeka res kmalu najde, ga pelje v očetov grad, kjer je tudi do svoje zadnje ure živel, ljubljen od očeta in sina, kateri je bil od tega časa tudi neizrečeno usmiljenega srca, posebno pa še do tistega, kateri mu je Bog lonaj za dar dal. — —

Res je lepa beseda: zahvalim; pa sto in stokrat lepša in boljša: Bog lonaj; Bog plati!

Jožef Virk,
župnik.

Smešničar 13. Dva divjaka sta se v krčmi krvavo pretepala, tretji ju hoče pomiriti; zdaj pa se oba vsipljeta na njega, in ga tako po glavi nabutata, da mu jo prebijeta. Poklican vračnik meni, da je rana nevarna, zakaj bati se je, da so celo možgani zadeti. Kaj še, odgovori ranjeni, to pa vendar ne more biti, zakaj če bi jaz možgane imel, bi branil ne šel.

Razne stvari.

(Zakrament sv. birme) bodo Milostljivi gospod knez in škof letos delili 13. maja v Lembahu, 21. maja v Hočah, — potem 23. junija pri sv. Janžu pri Spod. Drauburgu, 24. jun. v Staremtrgu, 25. jun. v Slov. Gradcu, 26. jun. pri št. Martinu, 27. jun. pri št. Ilu in 28. junija bo samo vizitacija pri ostalih farah starotrške dekanije, — dalje 14. jul. samo vizitacija pri Devici Mariji v puščavi, 15. jul. birmovanje pri sv. Lovrencu v puščavi, 26. jul. v

Rušah in 31. jul. pri sv. Tomažu nad Veliko nedeljo, popoldne je vizitacija pri sv. Lenartu — naposled je birmovanje 1. avgusta v Veliki nedelji, 2. avg. v Ormužu, 3. avg. v Svetinjah, 4. avg. pri sv. Miklavžu, 5. avg. pri sv. Bolfanku, 6. avg. v Središču, 8. avg. v Zavraču, 9. avg. pri sv. Barbari, 10. avg. v Leskovcu, 11. avg. pri sv. Vidu in 12. avg. pri sv. Trojici.

(Izbira novih vojakov) se bo letos vršila po I. rekrutirinskem komisijonu 3. 4. in 5. aprila v Slov. Gradcu; 7. aprila v Šoštanj; 9. 10. aprila v Mozirju; 12. aprila na Vranskem; 14. 16. 17. 18. 19. 20. aprila v Celju; 23. 24. 25. aprila v Brežicah; 27. 28. aprila v Kozjem; 30. aprila in 1. maja v Rogacu; 3. 4. maja v Šmarji; 7. 8. 9. maja v Konjicah; 11. 12. maja v Sl. Bistrici; — po II. komisijonu 6. aprila za mesto Maribor; 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. aprila za mariborski in št. lenartski okraj; 16. 17. 18. 19. 20. 21. aprila v Ptuj; 23. 24. aprila v Ormužu; 26. 27. 28. aprila v Ljutomeru; 30. aprila in 1. maja v Radgoni; 3. 4. 5. maja v Cmureku; 7. 8. 9. 11. 12. maja v Lipnici in 14. 15. maja v Vildonu. Na vrsto pridejo rojeni l. 1857, 1856 in 1855.

(Glažutarski bal) v št. 11. „Sl. Gosp.“ v Ribnici je nekatere tamošnjih ljudi nepotrebno in nepričakovano iznemiril. V potolažbo torej izpovemo, da dopisa ni spisal ne g. kaplan Srabotnik, pa ne g. učitelj Leban.

(Oplotniški tolovaji) so bili ugrabljeni. Franca Koprivnika iz Slivnice so prejeli v Račah, tolovajkinjo 19letno Julijano Pahole so pa v Mariboru v „Badhausu“ zgrabili in jenega brata Janeza še lovijo.

(Na Koroškem) v lavantski dolini razsajajo osepnice ali koze; samo v okraju sv. Lenarta je 500 bolenikov.

(Zarad rudeče vročice) med otroci je šola v Rušah nad Mariborom zaprta.

(V Planini) prosijo predstojništva tamošnjih srenj pri državnem zboru za povišanje ekspositure v faro in za primerno uredbo duhovniške plače. Po nasvetu barona Walterskirchen-a se je prošnja ministrom izročila in priporočila.

(Spremembe v lavantinski škofiji). Č. g. Jožef Turin, vikar mestne fare v Celju je umrl 24. t. m. v Graški bolnišnici za duhovnike v 36 letu svoje starosti. Č. g. Frančišk Fohn župnik v Rušah je prejel dovoljenje, stopiti v stalni pokoj. Razpisana je fara š. Ropert nad Laškim do 1. maja, in fara M. D. v Rušah do 5. maja.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg. Modic 11 gl. (ustn. dopl.), Vraz Ant. 11 gl. (ustn. dopl.), Matoh 11 gl.

Dražbe III. 3. aprila Juri Vrtovšek v Blatnem 1715 fl. 4. aprila Maria Kleinschuster v Mariboru 5441 fl. Anton Čuš v Bratislaveih 300 fl. Franc Bezjak v Črmlji 200 fl. 6. aprila Jakob Čerič v v Digošah 200 fl. Janez Levak v Pohanci 4798 fl.

Listič uredništva. G. L. v R. Vi ste nam poslali javno dopisnico — Correspondenz-Karte in tedaj javno očitate popolnem nedolžnim duhovnikom: perfidnost. Gospod, to je preveč! — G. B. Babič v B. Pravite, da ste narodnjak. Dobro tedaj, pa ostanite tudi vslelej narodnjak in odpustite jim, ki so do sedaj o tem dvomili! Drugi dopisi prihodnjič!

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁶³/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 1/2 funta.)

Mesta	Pšenica		Rž		Jecmen		Oves		Tarišica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor	9	10	6	50	5	40	3	70	5	40	5	20	5	30
Ptuj	9	10	6	90	5	—	3	60	5	20	5	20	5	20
Ormaž	7	32	6	17	5	70	2	92	4	80	7	80	4	88
Gradec	10	40	7	42	5	80	4	10	4	85	—	5	—	—
Celovec	10	2	7	96	6	14	3	56	5	16	4	46	6	—
Ljubljana	10	45	6	80	5	20	3	90	5	80	5	4	6	—
Varaždin	9	20	8	10	5	20	4	20	5	25	5	40	6	—
Zagreb	9	—	8	—	3	80	3	70	5	10	6	30	5	—
Dunaj	13	57	10	82	6	90	7	37	7	15	—	—	—	—
Pešt	12	82	9	60	7	90	7	60	6	—	5	—	—	—

V Mariboru. Krompir 3 fl. 10 kr. Hl. — fažol 14, leča 30, grah 28 kr. Kg. — Pšeno 12 kr. liter. — Pšenično gres 26, prednja moka 22, srednja 17, polentna moka 12 kr. Kg. — Kravje maslo 1 fl. 20 kr., svinjsko maslo 90, slanina frišna 54, slanina prevojena 86 kr., puter 1 fl. — kr. Kg. — Jajce 2 1/2 kr. vsako. — Govedina 44, teletina 52, svinjetina mlada 52 kr. Kg. — Mleko frišno 12, posneto 10 kr. liter. — Drva trda fl. 3 — mehka, fl. 2 80 Kbmt. — Ogelje trdo fl. 1 —, mehko 60 kr. Hl. — Seno 3 fl. 70 kr. slama 2 fl. 80 kr., stelja 2 fl. 30 kr. za 100 Kg.

Najnovější kurzi na Dunaju.

Papirna renta 63 30 — Srebrna renta 67 50 — Zlata renta 77 25 — Akcije narodne banke 815 — Kreditne akcije 150. — Napoleon 9 86 — Ces. kr. cekini 5 80 — Srebro 110 25

NAZNANILO.

Trgovec

KAROL PETOVAR

v gosposki ulici v Mariboru

priporočuje svojo bogato in dobro prebrano zalogo klobukov za gospode, gospe in otroke. Klobuki so izvrstno izdelani in sicer po najnovější šegi. Stari klobuki se sprejemajo v ocedenje in popravo. Zunanjim naročilom se točno ustreza.

Loterijne številke:

V Trstu 24. marca 1877: 75 76 63 1 68.

V Lincu " " " 47 7 5 76 33.

Prihodnje srečkanje: 7. aprila 1877.

Dobra vinogradničarska služba.

Štajerska deželna sadje- in vinorejska šola pri Mariboru oddaje z 1 majem 1877. službo vinogradničarja pri vinogradu v grof Brandis-ovem logu. Letno plačilo je 500 fl. s prostim stanovanjem in kurijatvijo. Prošniki morajo imeti spričevala v dokaz, da so zmožni saditi in okrbovati vinograde in sadunosno drevesje. Prošnje se sprejemajo do 5. aprila t. l. pri podpisnem ravnateljstvu. Vinogradničar zamore oženjen biti; znanje slovenskega jezika daje prednost.

Maribor, 22. februarja 1877.

Ravnateljstvo
sadje- in vinorejske šole.

Hram na oddajo

v Obrežju blizu Središča hišno število 74. s ciglom pokrit, tri hiše za stanovanje, velika kuhinja in shramba, od spodaj velika pivnica za 100 štertinkov, nad hišo tla za zrnje; 1 štala za 4 konje, 1 pa za 4 krave, pa 6 svinjskih blevov, posebej še mala pivnica, vendar brez druge zemlje. Hram je pri veliki cesti in je posebno primeren za kupčijo z vinom ali zrnjem. Ceno in in plačilne pogoje pové lastnik

Vincenc Terstenjak.

Poduk v sadje- in vinorejstvu za goste.

Na deželni sadje- in vinorejski šoli pri Mariboru se bo od 9. do 21. aprila 1877. vršil poduk v sadje- in vinorejstvu za goste. Udeležiti se zamore 20 Štajercev, 18 let starih in toliko izobraženih, da so kos predavanja razumevati. Vsaki den bo strokovnaški učitelj g. Henrik Kallman podučeval v sadje- in vinorejstvu od 10—12. ure dopoldne; popoldne bodo praktična razkazivanja. Želeči poduka udeležiti se morajo do 5. aprila t. l. to pismo naznaniti ravnateljstvu.

Maribor, meseca marca 1877.

Ravnateljstvo
sadje- in vinorejske šole.

Izvrstno dobro kaljivno

deteljno seme

se dobiva v Petkovi štacuni v Veliki Nedelji in pri trgovcu Francu Škerlec-u pri sv. Tomažu blizu Velike-Nedelje.